

မြန်မာ့

ပြန်ဟမိန်းမ စာရေးသူတို့၏
အရေးအသားအချို့

စနစ်တကျ ဆင်ခြင်ခြင်း၏ ပရိဝုဏ်အတွင်းတွင် မူ၊ 'တောင်ပြန်
လေနှင့် အတူ'သည် ပိုမို၊ လက်ခံရန် အကြောင်းများ တွေ့လာရသည်
။ ရှေးဦးစွာ၊ အရေးအသားပါ၊ အကြောင်းအရင်းကို ကြည့်စေလိုသည်
။ ဝတ္ထု၏ အမည်မှာ 'တောင်ပြန်လေနှင့် အတူ'ဟု
ပေးထားသော်လည်း ၊ အကြောင်းရင်းမှာ အရေးအသား၏ အဆုံးပိုင်း
တွင် တွေ့လိုက်ရသော 'ဘယ်တော့မှ အပြီးအပိုင် နှုတ်မဆက်သော
တောင်ပြန်လေသည် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နှင့် အဝေးသို့ တစ်ဖန်
ပြေးနှင့် ပျောက်ကွယ်သွားပြန်သည်' ဟူသော၊ အချက်သာ ဖြစ်သည် ။
မြင့်သန်း

လွယ်ကူလာခဲ့ပြီဖြစ်သော ခက်ခဲခဲ့သည့် အကြောင်းများ နှင့်
မိန်းမ စာရေးသူတို့ ၏ အားထုတ်မှု

(၁)

ဒရွန်ဒတ်တီရိုင်း၏ The God of Small Things ၊ ကို ဖတ်နေစဉ်၊ မြန်
မာပြည်မှ ၊ ပို့ပေးသော မြန်မာ မိန်းမစာရေးသူတို့ ၏
ဝတ္ထုစာအုပ်အချို့ ရရှိပါသည် ။ ရွှေပြည်ကြီးသို့ ခရီးရောက်စဉ်အခါက၊

အကြောင်းသင့်သည့် အခါ မြန်မာ-မိန်းမစာရေးသူများ ၏ ဝတ္ထုစာအုပ်များ ၊ ရချင်ကြောင်း၊

၁။ဤတွင် ၊ အတန်ငယ်မျှ ရှင်းလိုသည် ။ မိန်းမဟူသော အသုံးအနှုန်းမှာ ၊ ယောက်ျားဟူသော အသုံးအနှုန်းနှင့် ကွဲရန် ရည်ရွယ်၍ သုံးပါသည် ။ အမျိုးသား/အမျိုးသမီးဟူသော အသုံးအနှုန်းမျိုးသာ ဖြစ်ပါသည် ။ အမျိုးသမီးဟူသော၊ အသုံးအနှုန်းမှာ ၊ မိန်းမဟူသော အသုံးအနှုန်းကဲ့သို့၊ အားမာန်မရှိဟု ထင်ပါသည် ။ ထို့ပြင်၊ မိန်းမဟူသော အသုံးအနှုန်းမှာ ၊ လိင်အားဖြင့် ကွဲပြားမှုအရာတွင် ၊ သိသာ ပေါ်လွင်ပါသည် ။ စာရေးဆရာ၊ စာရေးဆရာမ ဟူသော အသုံးအနှုန်း မသုံးတော့ပါ။ မူရင်းတွင် သော် ထိုသို့ သုံးခဲ့ပါသည် ။ ‘ဆရာ’ဟူသော အသုံးအနှုန်းမှာ လူလူချင်း စီးပွားထားသည် ဟု မြင်သောကြောင့် ဖြစ်သည် ။ စာရေးသူဖြစ်ခြင်း အပိုင်းတွင် ခွဲခြားမှုရှိရန် မလိုအပ်လှပါ။ စာရေးသူ ဖြစ်နေခြင်းမှာ အထီး/အမ ခွဲခြားရန်မလိုသော ဖြစ်နေခြင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည် ဟု ထင်ပါသည် ။ ဤတွင် သုံးနှုန်းသော၊ မိန်းမစာရေးသူဟူသော အသုံးအနှုန်းမှာ ၊ ဤအရေးအသားကို ပြုစုသူ၏ သဘောဆန္ဒအရာ သုံးနှုန်းသော၊ အသုံးအနှုန်း ဖြစ်ပါသည် ။ အများက သဘောတူ လက်ခံရန် မဟုတ်ပါ။ မှန်၊ မှား ငြင်းဆိုရန်လည်း မဟုတ်ပါ။ ဤစာတမ်းတွင် သုံးစွဲထားသည် ကို ရှင်းလင်းပြဆိုခြင်းသာ ဖြစ်သည် ။

၂။Arundhati Roy, The God of Small Things. Flamingo, London. 1997.

ဖတ်လိုကြောင်း၊ ပြောပြခဲ့သည် ။ အလျဉ်းသင့်၍ ဖတ်ခဲ့ရသော၊ သို့မဟုတ်၊ အလျဉ်းသင့်၍ ရရှိခဲ့သော မြန်မာမဂ္ဂဇင်းအချို့မှ ၊ မြန်မာ - မိန်း

မ စာရေးသူတို့ ၏ ဝတ္ထုတိုများ တွင် ၊ သိသာပြောင်းလဲမှုများကို သတိထားခဲ့မိကြောင်း ပြောပြခဲ့မိပါသည်။ ။ အထူးသဖြင့် ရှစ်ဆယ်ပြည့်နှစ်ကာလနှင့် ၊ နောက်ပိုင်းတွင် ၊ ထိုပြောင်းလဲမှုမှာ ၊ ပိုမို သိသာလာခဲ့သည်ဟု ၊ (ကျွန်တော်) ထင်သည်။ ။ ချစ်ခြင်းကို၊ ပုံစံတစ်ခုဖြင့် ဖွဲ့ဆိုသော၊ ဝတ္ထုမှိုင်းအတွင်းမှ ၊ လွတ်မြောက်လာခဲ့ကြသည် ထင်ပါသည်။ ။ ထိုမျှသာမက၊ ချစ်ခြင်းကို၊ မိန်းမတို့ ၏ ဖြစ်နေရခြင်းအတွင်းမှ တင်ပြလာကြသည်။ ။ တင်ပြနိုင်လာကြသည်။ ။ တင်ပြရဲလာကြသည်။ ။ ချစ်ခြင်းမှ အပဖြစ်စေသော၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် ဆက်စပ်၊ စပ်ဆိုင်နေသည့် ၊ အမြင်များကို တင်ပြတတ်လာကြသည်။ ။ မြန်မာဘာသာစကား/ စာပေတို့ ကို ဖတ်ရှု နားလည်နိုင်သူများ အားလုံးအဖို့ ၊ မြန်မာ - မိန်းမ စာရေးသူများက တင်ပြလာသော၊ အကြောင်းအရာများကို၊ ယခုအခါ ပိုမို၍ သိမြင်နိုင်လာကြသည်။ ။

ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်သည် ၊ အသိပညာပေး ‘သာ’ ဖြစ်ရမည်ဟူသော တရားသေ အယူအဆတစ်ခုကို လက်ခံထားခဲ့သဖြင့်၊ ကျွန်တော့်အနေဖြင့်၊ ယနေ့များ ၏ မြန်မာ - မိန်းမစာရေးသူတို့ ၏ အရေးအသားများ အားလုံးကို ပညာပေးစာပေဟူသော ကန့်သတ်ချက်ထဲတွင် ထည့်မထားခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် အသိတရား / သတိတရားများကို ဖြစ်စေနိုင်သည့် အရေးအသားများ ပါလှကြောင်းကိုမူ၊ ခိုင်မာစွာ ဆိုရပါမည်။ ဆက်လက်၍ ဆင်ခြင်ကြည့်ကြည့်ရန်လည်းကောင်း၊ ဘဝ၏ လက်တွေ့ နည်းလမ်းတကျဖြစ်သော ယုတ္တိဗေဒ ခုံရုံးတွင် အစစ်အဆေးခံကြရမည့် အကြောင်းများကိုလည်းကောင်း၊ လူတစ်ယောက်/ မိန်းမတစ်ယောက် ၏ အမြင်မှ ၊ တင်ပြလာကြသည် မှာ ထင်သာမြင်သာလာသည်။ ။ မိန်းမ ဖြစ်နေခဲ့ရခြင်းကြောင့် ဖော်ထုတ် တင်ပြခွင့် မရခဲ့သော၊ သဘောထားများ ၊ သိမှတ်နားလည်မှုများ ၊ ခံစားချက်များ သည် လူ့အဖွဲ့

အစည်းပုံစံ၊ ယဉ်ကျေးမှု ကန့်သတ်ချက်၊ ကိုလိုနီစနစ်၏ လက်ကျန် အယူအဆများ အောက်၌ ကာလရှည်ကြာစွာ ပျောက်ဆုံးနေစေခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။ ကာလတရား၏ ပြောင်းလဲခြင်းကို၊ ကျွန်တော်တို့ ၊ သိသော်လည်း မမြင်ချင်ယောင် ဆောင်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။ ခေတ်မီခြင်းနှင့် အနောက်တိုင်းဆန်ခြင်းကို၊ ရောထွေးပစ်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

မြန်မာ-မိန်းမ စာရေးသူတို့ ၏ အရေးအသားတွင် ၊ ကာလတရား၏ ပြောင်းလဲနေခြင်းကို၊ သတိရှိစွာ ဖော်ထုတ်လာကြသည် ။ ကာလတရား၏ ပြောင်းလဲနေခြင်းအတွင်းတွင် ၊ ခေတ်မီရန်သာ လိုသည် ၊ အနောက်တိုင်းဆန်ရန် မလိုသည့် သဘောများ ဖော်ထုတ်လာကြသည် ။ အားရဖွယ်ကောင်းသည့် အားထုတ်မှုတစ်ရပ်မှာ ၊ (ဆန့်ကျင်ဘက် ရှုထောင့်မှ ကြည့်သော်) အာရှ/မြန်မာတို့ ၏ ခိုင်မာခဲ့သော ရှိရင်းစွဲ စံ၊ အစဉ်အလာ တန်ဖိုးများ ၊ ကို အဓမ္မကျင့်၍ ၊ အနောက်တိုင်း (ဤနေရာတွင် ၊ ခေတ်မီစေရန်ဟု မဆိုလို) ၏ စံများ အောက်သို့ အတင်း၊ သွတ်သွင်းခဲ့ခြင်း မရှိမှုပင် ဖြစ်သည် ။ ကားလ်ပေါ့ပါး၏ အဆိုအမိန့်များ အားကိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကင်း(မ)ဒေဂျန်း အားကိုးဖြင့်လည်းကောင်း မိမိလူမျိုးတို့ ၏ ရှိရင်းစွဲ စံများ ၊ တန်ဖိုးများကို ချုပ်ငြိမ်းသွားစေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြခြင်း မရှိခြင်း ဖြစ်သည် ။

(၂)

ဤတွင် အရောင်များ နှင့် ကစားခြင်း ဝတ္ထု(တို) ၃ စာအုပ်ထဲမှ ၊ ဝတ္ထုလေးပုဒ်နှင့် ၊ မအိ၏ မဟေသီ မဂါဇင်းပါ ဝတ္ထုတို ၄ - ဆည်းလည်းများ ဖွဲ့ - ဝတ္ထုတိုကို လေ့လာ တင်ပြပါမည်။ တင်ကူး၍ ရှင်းပြထားလို

သည် မှာ ၊ ဤ-အရေးအသားမှာ စာပေဝေဖန်ရေးစာတမ်း မဟုတ်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ရည်ရွယ်ရင်းအကြောင်းမှာ ၊ မြန်မာ-မိန်းမ စာရေးသူများ ၏ အရေးအသားတွင် ၊ တွေ့ရှိလာရသော အကြောင်းရပ်များ နှင့် ၊ ဖော်ထုတ်တင်ပြချက်များ သာ ဖြစ်သည် ။ ၎င်းတို့ ၏ အရေးအသား အသုံးအနှုန်းတွင် ၊ ပေါ်လွင်လာခဲ့သော၊ ဖော်ထုတ်ချက်များကို လေ့လာကြည့်မည် ဖြစ်သည် ။

ဝတ္ထု(တို)များ အားလုံးတွင် တညီတညွတ်တည်း တွေ့လာရသည် မှာ ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဘဝ၏ ဖြစ်ရှိနေခြင်းအတွင်းမှ ၊ ခံစားမှုများကို ဖော်ထုတ်လာ

၃။ စာအုပ်၏ ဆင့်ပွားခေါင်းအမည်တွင် ... ဝတ္ထုစုစည်းမှုဟု ဖော်ပြထားသည် ။ ဝတ္ထုကို အတို/အရှည် ခွဲပြမထား။

၄။ ဤဝတ္ထုကိုမူ မဟေသီမဂါဇင်း၏ မာတိကာ၌ ဝတ္ထုတိုဟု သော မျိုးတူစုအောက်တွင် ထည့်ထားသည် ကို တွေ့ရသည် ။

ခြင်း ဖြစ်သည် ။ တစ်နည်းအားဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလိက အတွေ့အကြုံ၊ ခံစားချက်၊ သိမှတ်နားလည်မှု အတိုင်းအတာ စသည် တို့ အား၊ အနုပညာပစ္စည်းတစ်ရပ်အဖြစ် ဖော်ထုတ်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းထားကြခြင်းလည်း ဖြစ်သည် ။ ဤသည် မှာ ၊ အနုပညာပစ္စည်း ထုတ်လုပ်မှု အားကောင်းလာသော ၊ အင်္ဂါရပ်တစ်ခုဟု ပြောရမည်သာမက၊ အရောင်ကင်းပလာသော၊ အနုပညာ ဖော်ထုတ်မှုများ ဘက်သို့ ဦးတည်လာသော သဘောသာ ဖြစ်တော့သည် ။ တစ်ခုသောအခါက၊ အနက်အယူလွဲခဲ့ကြသဖြင့်၊ အနုပညာနယ်ပယ်တွင် ပုဂ္ဂလိက အသိအမြင်၊ ခံစားမှု စသည် များကို လုံးဝ ပစ်ပယ်ရမည်ကဲ့သို့၊ ထင်မှတ်မှားခဲ့ကြသည် ။ ယောင်ယောင် ဆိုရယ်လ

စံဇာတ်ပျက်တို့ ၏ ဖြီးကာ ဖြန့်ဝေခဲ့သော အမြင်တစ်မျိုး ထွန်းကားခဲ့သောကာလက ဖြစ်သည်။ ။ ခံစားချက် - ခံစားချက်များအား ဖော်ထုတ်ခြင်း၊ စသည် တို့ မှာ ၊ နားလည်ရန် မလွယ်လှသော အနက်ဖွင့်ဆိုမှုများအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယတိပြတ် အနက်ဖွင့်ဆိုထားခဲ့ခြင်း မရှိသော အနက်ဖွင့်ဆိုမှုများကို သုံးစွဲ၍ လည်းကောင်း အသုံးများ ခဲ့ကြသည့် ‘ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျခြင်း ’ မည်သော အသုံးအနှုန်း၏ လွှမ်းမိုးထားမှုအောက်၌ ခိုကိုးရာမဲ့ ဖြစ်ခဲ့ကြရတော့သည်။ ။ ထိုအခါ နားမလည်ခဲ့သော အသုံးအနှုန်းများ စွာအနက်၊ နောင်လည်း ဘယ်သောအခါတွင် မျှ ကျွန်တော် ဉာဏ်မီလိမ့်မည် မထင်သော အသုံးအနှုန်းတစ်ခုမှာ ၊ ‘ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျသော ချစ်ခြင်း’ ဟူသော အသုံးအနှုန်း ဖြစ်သည်။ ။

‘ချစ်ခြင်း’ မှာ ၊ လူတစ်ဦးစီ၏ သိမှတ် ခံစားမှုနှင့် နားလည် အနက်ဖွင့်ဆိုနိုင်မှုများ အပေါ်တွင် သာ တည်သည် မှာ ၊ ငြင်းဆို၍ မရ။ ယေဘုယျသဘောအားဖြင့် သတ်မှတ်ခေါ်ဆိုနိုင်သော ‘ချစ်ခြင်းများ’ ကား မရှိ မဟုတ်။ ရှိကြပါသည်။ ။ အထူးသဖြင့် ဘာသာစကား အသုံးအနှုန်းအားဖြင့် သုံးနှုန်းရန်အတွက် အသုံးတည့်ကြသော စကားလုံးများ ဖြစ်သည်။ ။ ဥပမာ ‘မိဘချစ်’၊ ‘မောင်နှမချစ်’ စသည့် အသုံးအနှုန်းများ ဖြစ်သည်။ ။ တကယ့်ဘဝအတွင်းမှာ မူ၊ ထို - ချစ်ခြင်းများ မှာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ထပ်တူကျနိုင်ဖွယ် မရှိပါ။ အကြောင်းမှာ ၊ ချစ်ခြင်းသည် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းစီ၌ တည်သောကြောင့် သာ ဖြစ်သည်။ ။ အခြားတစ်ချက်မှာ တွယ်ငြိပုံ အနေအထား၊ အမျိုးအစား၊ ပုံစံ ... စသည်ဖြင့် မတူညီကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ထို - အမြင် - ကို ထိန်းကွပ် ကျပ်ညပ်ခံထားရသော အလေ့၊ အစဉ်အလာ စသည် တို့ အောက်မှ ၊ ဖောက်ထွက်ကာ မြန်မာ-မိန်းမ စာရေးသူတို့ က၊ ယခုအခါ ရဲရဲတင်းတင်းပင် ဖော်ထုတ်လာကြပြီ ဖြစ်သည်။ ။

‘ဘဝဆိုသည် မှာ ၊ အရောင်အသွေးတို့ စုံလှသည် ’ ဟူသော၊ တင်ပြ
ပြောဆိုတတ်ကြသော၊ ဘာသာစကား အသုံးအနှုန်းမှ တစ်ဆင့် ပေါ်ပေါက်
ခဲ့သော၊ ဘဝ၏ ဖြစ်ရှိနေမှုဆိုင်ရာ၊ အမြင်ကို အခြေပြု၍ ၊ ဂျူးသည်
သူ၏ အရောင်များ နှင့် ကစားခြင်း ၅ ကို ရေးဖွဲ့ပြခဲ့သည် ။ သို့ရာတွင် ၊
အလွန်ပါးနပ်စွာ ရေးပြခဲ့သည် ။ အရောင်များကို
တန်ဖိုးထားတတ်ရန်မှာ ၊ အတွေ့အကြုံများကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သော ကာ
လတရားကို ဖြတ်သန်းရမည် ဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့် လည်း ဝတ္ထု စသ
ည် နှင့် ပင်၊ ကာလတရားတစ်ခုကို သူက ဘောင်ခတ်ထားပြလိုက်သည်
။ ပထမ စာကြောင်း၌ ‘ အရောင်များ ဖြင့် ၆ အသက်ရှင် နေထိုင်တတ်
သူ ဖြစ်လာချိန်မှ စ၍ ... ’ ၇ ဟု ရေးသားခဲ့သည် ။ ဤနေရာမှ ပင် စတင်
၍ ၊ စာဖတ်သူအား သူက မည်သည့် အရွယ် (ကာလ) အပိုင်းအခြားကို
တင်ပြတော့မည်ကို သိစေခဲ့သည် ။ အရောင်များ ဖြင့် (နှင့်) နေထိုင်တတ်
လာသော အရွယ်မှာ သာယာတတ်ခြင်းကို၊ ဆင်ခြင်တုံတရားက
ထိန်းကျောင်းတတ်လာသောအရွယ် ဖြစ်တော့သည် ။ ဘဝကို၊ စိတ်ကူး
တစ်စုံတစ်ရာအားဖြင့်သာ ခံစားတော့သည့် အခါ မဟုတ်တော့။ ထိုအရွယ်
တွင် လောက၏ သာယာစဖွယ် ရှိခဲ့ခြင်းများကိုသာ မြင်ခဲ့၊ တွေ့ခဲ့ပြီး
သည် မဟုတ်။ ဘဝ၏ လေဒဏ်၊ လှိုင်းဒဏ်နှင့် ကျေနပ်ဖွယ်
မရှိခြင်းများကိုလည်း ကြုံခဲ့ဆုံခဲ့ပြီး ဖြစ်သည် ။ ‘... ကျွန်မသည် မရနိုင်
သော အရာများကို မျှော်လင့်တတ်သော အရွယ်မှ လွန်မြောက်ခဲ့ပြီမို့ ဖြစ်
သည် ’ ၈ ... ဟု ၊ နောက်ပိုင်းတွင် ရေးပြခဲ့သည် ။ ထိုအရွယ် (ကာလ)

၅။ ဂျူး၊ အရောင်များ နှင့် ကစားခြင်း၊ အရောင်များ နှင့် ကစားခြင်း၊
ရသအိမ် ဝတ္ထုစုစည်းမှု၊ ရသအိမ် စာအုပ်ထုတ်ဝေရေး၊ ရန်ကုန်မြို့။ ၁၉
၉၇။ စာ ၁-၁၉။

၆။ ဝတ္ထု၏ အမည်တွင် ‘နှင့်’ ကို သုံးခဲ့သော်လည်း ဤစာကြောင်းတွင် ‘ဖြင့်’ ကို သုံးသည် ။ စာလုံး နှစ်ခုစလုံးကို ‘အတူတကွ’၊ ‘အတူ’ ဟု သဘောဆောင်စွာ သုံးခဲ့ခြင်း၊ ဖြစ်တန်ရာသည် ။ ဤအရေးအသား၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သတ်ပုံ သတ်ညွှန်း ကြည့်ရန် မဟုတ်သဖြင့် အပိုင်းကို ဆွေးနွေးမည် မဟုတ်ပါ။

၇။ အရောင်များ နှင့် ကစားခြင်း၊ စာ ၁။

၈။ ယင်း၊ စာ ၁၇။

တွင် ဘဝ၏ အတွေ့အကြုံတို့ မှာ ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပြုရန် အတွက်သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ်၊ ယုတ္တိဗေဒ တစ်စုံတစ်ခုဖြင့်၊ ခြုံယူနိဂုံးသော်လည်းကောင်း၊ ထုတ်ယူနိဂုံးသော်လည်းကောင်း၊ ပြုရန်တို့ အတွက် အဆိုများ ဖြစ်လာခဲ့သည် ။ စနစ်တကျ ဆင်ခြင်ခြင်းကို အသိအမှတ် မပြုလိုသည့် တိုင် တကယ့်ဘဝအတွင်း တွေးကြည့်ရန်၊ ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်ရန်၊ အတွက် အတွေ့အကြုံများ ရရှိပြီးသည့် အခါ ဖြစ်ခဲ့သည် ။ သို့ရာတွင် ၊ အတွေ့အကြုံနှင့် ဆင်ခြင်တုံတရားတို့ အားကောင်းလာသဖြင့် ထို - အခါ(ကာလတစ်ခု) - တွင် မိမိ၏ ပုဂ္ဂိုလ်ဘဝအတွက် အမှန်တကယ် လိုအပ်နေမှုများကို သိလာ၊ တောင်းဆိုရဲလာသည် ။ မိမိဘဝ၏ ဖြစ်ရှိနေမှုအတွက် အမှန်တကယ် လိုအပ်မှုများကို၊ သိရှိသဖြင့် တောင်းဆိုရန် ဝန်မလေးတော့သည့် အခါ ဖြစ်လာသည် ။ ‘ကျွန်မသည် လောကထံမှ အဖော်တစ်ယောက် တောင်းခံဖို့ ဝန်လေးနေခဲ့ပြီ’ ၉ ...။ ‘ယခုတော့ ကျွန်မ

သည် ယောက်ျားတို့ ထံမှ ဘာကိုမှ မမျှော်လင့်သူ၊ မလိုချင်သူ ဖြစ်ခဲ့ပြီ’ ၁၀ ...။ ဤတွင် ၊ ဂျူးသည် အရွယ်(ကာလ) သာမက သူ ပါဝင်ပတ်သက်နေရသော အခါ(ကာလ)ကိုပါ ဖော်ထုတ် တင်ပြလာသည် ။ မိန်းမ - ယောက်ျား ဆက်ဆံရေးမှာ ၊ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ် - အစိတ်ကကဲ့သို့၊ မဟုတ်တော့။ တစ်ဖက်သတ် ဆက်ဆံရေး မဟုတ်တော့။ မိန်းမတို့ သည် ၊ ယောက်ျားတို့ ၏ အသုံးခံ ပစ္စည်းသက်သက် မဟုတ်တော့။ ဟိုစဉ်က မိန်းမများ သည် ၊ သားကို သခင်၊ လင်ကို ဘုရားဟူသော တစ်ဖက်သတ် ပိတ်ဆို့၍ ပြုခဲ့သော အဆိုတစ်ရပ်၏ အောက်တွင် ၊ အမြီးပင်ရဲရဲ မလှုပ်ရဲသော ဆင်ပြောင်ကြီးနောက်က ဆင်မကြီးများ သာ ဖြစ်ခဲ့ရသည် ။ ယောက်ျားတို့ ကို အားထား မျှော်လင့်နေကြရသူများ ဖြစ်ခဲ့သည် ။ ယခုမူ၊ မိန်းမတို့ သည် ယောက်ျားတို့ နှင့် ရင်ပေါင်တန်းလာကြသည် ။ ထို့ကြောင့် လည်း ၊ ဂျူးသည် ‘... ယောက်ျားတို့ ထံမှ ဘာကိုမျှ မမျှော်လင့်သူ၊ မလိုချင်သူ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ’၊ ဟု ရဲရဲတင်းတင်း ဆိုလာသည် ။ ထိုသာမက၊ ‘သူတို့ ပေးလာမည့် နှင်းဆီပန်းများ ထက်၊ ကျွန်မကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးယူသည့် နှင်းဆီပန်းများကို

၉။ ယင်း၊ စာ ၁၇။

၁၀။ ယင်း။

‘ပို၍ မက်မောစွာ တန်ဖိုးထားပါသည် ’ ၁၁ ... ဟု ၊ ခိုင်မာစွာ ဆိုခဲ့လေသည် ။

‘တောင်းခံရန် ဝန်လေးနေခဲ့ပြီ’ဟု ဆိုခြင်းတွင် ၊ တောင်းခံလိုသော် တောင်းခံနိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိကြောင်း ပေါ်ခဲ့သည် ။ ‘... ဘာကိုမျှ မ

လိုချင်သူ ဖြစ်ခဲ့ပြီ’ ဟု ဆိုလာ၍ ငြင်းပယ်နိုင်သော၊ အင်အား ပေါ်လာခဲ့သည်။ ။ မိန်းမ - ယောက်ျား ဆက်ဆံရေးမှာ ၊ အသွားအပြန် ရှိလာခဲ့သည်။ ။ မိန်းမသည် ယောက်ျားတို့ ၏ အသုံးခံ၊ လက်ဝေခံ၊ အချစ်ခံအရာ သက်သက်မျှသာ မဟုတ်တော့။ ချစ်ခြင်းသည် ပင်၊ အရွယ်(ကာလ)နှင့် အချိန်(ကာလ) တို့ ၏ ဖြစ်ပေါ် ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းများ အတွင်း၌ ၊ နားလည် - လက်ခံမှု၊ သိမှတ် ခံစားမှုများ ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ ။ ချစ်သူနှင့် အချစ်ခံပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာတို့ အကြား၊ အပြန်အလှန်သဘော ဆောင်လာခဲ့သည်။ ။ ချစ်ခြင်းနှင့် အချစ်ခံပစ္စည်းတို့ ၏ အကြားရှိ စည်းရိုးမှာ ၊ ထင်ထင်ရှားရှား မရှိတော့ချေ။ တစ်ခုသောအခါက ချစ်ခြင်းတွင် ၊ တပ်မက်ခြင်း၊ ပိုင်ဆိုင်လိုခြင်း၊ ကိုယ်ကာယအားဖြင့် နှီးနှောလိုခြင်း၊ စသည် များ ဖြင့် အခြေတည်ကာ ရှုမြင်ရာမှ ၊ ယခုအခါ(ကာလ)တွင် မူ ချစ်ခြင်းသည် ၊ သိနားလည်မှုကို အခြေခံသော အပိုင်းဘက်သို့ ပြောင်းလဲလာသည်။ ။ တစ်ဦးသဘော တစ်ဦး သိနားလည်ခြင်းအပိုင်းသည် အရေးပါလာသည်။ ။ ‘ဘဝ၏ အဖော်မွန်’ဟူသော အသုံးအနှုန်းအတွက် အံဝင်တကျ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။ သို့အတွက်၊ ဂျူးက၊ ‘... ကျွန်မ ငိုလျှင် ဝမ်းနည်းပေးမည့် ၊ ကျွန်မ ပျော်လျှင် ကြည်နူးပေးမည့် လူသားတစ်ယောက် ...’ ၁၂ သာ လိုသည် ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ။ ထိုလိုအပ်သူမှာ ၊ ‘အဖော်’ သာ ဖြစ်သည်။ ။ ‘... ချစ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်စရာမလို၊ ခင်ပွန်းတစ်ယောက် ဖြစ်စရာမလို၊ သားတစ်ယောက် ဖြစ်စရာမလို၊ သမီးတစ်ယောက် ဖြစ်စရာမလို’ ၁၃ ဟု ဆိုသည်။ ။ ထို - အဖော် - သည် ၊ လူသားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ရန် လိုသည်။ ။ ထို - အဖော် - သည် လိင်အမျိုးအစားအားဖြင့်၊ တူညီခြင်း၊ မတူညီခြင်းများ ပေါ်၌ မတည်။ ချစ်ခြင်းဟူသော၊ ယေဘုယျနာမ်ကို ဖော်ထုတ် တင်ပြရန်မှာ ၊ ပုဂ္ဂလိက သိမှတ်ခံစားမှု၌ သာ တည်ကြောင်း ဖော်ထားခဲ့သည်။ ။

၁၂။ ယင်း။

၁၃။ ယင်း။

(၃)

သက်ဝင်ယုံကြည်မှုကို အခြေခံ၍ ၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် အား အသိအမှတ်ပြုထားခဲ့ခြင်း ၁၄ မှ အပ မေငြိမ်း၏ ဝတ္ထုမှာ မိန်းမ (တို့)၏ အစွမ်းအစ၊ လုပ်နိုင်ခွင့်နှင့် လူတို့ တွင် အထီး၊ အမ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ခွဲခြားခြင်း၌ မတည်သော ပုဂ္ဂလိက ဆုံးဖြတ်နိုင်မှုများကို ပေါ်လွင်စေခဲ့သည်။ ။ ‘မောင်’နှင့် ‘မေ’ တို့ နှစ်ယောက်သားအနက် ‘မောင်’သည် အစဉ်အလာ ကျား - ကျားဝါဒ လက်အောက်မှ မလွတ်နိုင်သေးသော ခေတ်ပညာတတ် ယောက်ျား ဖြစ်သည်။ ။ (ခုထိ ရှိနေသေးသော သတ္တဝါ တစ်မျိုး ဖြစ်သည်) ယောက်ျားတို့ က ‘သာ’ ဦးဆောင် (နိုင် / သင့်) သည် ဟူသော အမြင်ရှိရင်းစွဲ။ ချစ်ခြင်း၏ အရှိန်အဟုန်မှာ ပိုင်ဆိုင်ရယူခြင်း အဆင့်တွင် ရပ်တန့်သွားသော သူ(လူ)မျိုး ဖြစ်သည်။ ။ ချစ်ခြင်းအား ဆက်လက် ရှင်သန်စေရန်အလို့ငှာ (အထူးသဖြင့် လက်တွေ့ဘဝတွင်) စွန့်လွှတ်သင့်သည် ကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ ချိန်ထမ်းပိုးထမ်းရှိခြင်း၊ နှစ်ဦးသား သဘောကို ညှိနှိုင်းနိုင်လောက်သည့် ကြားနေအရပ်၊ သို့မဟုတ် နှစ်ဦးသား သဘောထား ညှိနှိုင်းနိုင်လောက်သည့် ရပ်ဝန်းအထိ သွားရန် မိမိ၏ ယုံကြည်ချက်ကို လျှော့ချနိုင်ရန် ... စသည် များ အတွက် အားထုတ်လိုသူ မဟုတ်။

‘မေ’သည် ခေတ်ပညာတတ်တစ်ဦး ဖြစ်သော်လည်း သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါ အစဉ်အလာကို အသိအမှတ်ပြုရင်းဖြင့် မိမိ၏ ချစ်ခြင်းကို ရှင်သန်နေရန် အားထုတ်သည်။ ။ သို့အတွက် လိုအပ်သည် ထက် ပို၍ သူ့ဘ

က်မှ အလျော့ပေးခဲ့သည် ။ တစ်ခုတည်းသော သူ၏ အမှား (ဤတွင် မိန်းမအတွက် ပျော့ညံ့သောကြောင့် ကျူးလွန်မိသော အမှားဟု မဆိုလို။ ချစ်ခြင်းကို ရှေ့တန်းတင်ခဲ့မိချိန်၌ လူတိုင်းတွင် (ဤတွင် ယောက်ျား၊ မိန်းမ ခွဲခြား၍ မရ) ပေါ်ပေါက်တတ်သော အမှားဟူ၍ သာ ဆိုလိုသည်) မှာ တကယ့်ဘဝနှင့် စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းကို ရောထွေးပစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ‘ဆိတ်ငြိမ်သော မောင့် ရွာကလေးမှာ ကျွန်မ ဝတ္ထုတွေ အများကြီးရေးဖို့ ... ပတ်ဝန်းကျင် ကျယ်ကျယ်မှာ မှ ကိုယ့်အတွက် စာရေးစရာ များများ ရမှာ မောင်ရဲ့ ဟု မောင့်ကို ပြောပြရမှာ ပေါ့ ...’ ၁၅ စသည် ဖြင့် စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့သည် ။ အချစ်ဆိုတာကိုက Romanticism ပဲ မောင်ရဲ့ ။ စိတ်ကူးယဉ် ဆန်ရမှာ ပေါ့ ...’ ၁၆ ဟူ၍ လည်း ဆိုခဲ့သည် ။ ထို အသိ / သိမှု အချိန်မလွန်မီမှာ ပင် ‘ မေ ’သည် တကယ့်ဘဝအတွင်းသို့ ပြန်လည် ရောက်လာခဲ့သည် ။ ‘... တကယ်တမ်းမှာ တော့ ကျွန်မ ရင်ဆိုင်ရသည့် လက်တွေ့ဘဝက ကျွန်မ ကိုးကွယ်ယုံကြည်ရာ Romanticism နှင့် အလှမ်းကွာဝေးနေခဲ့သည် ’ ၁၇ ဟု ‘မေ’က ဝန်ခံလိုက်သည် ။ ထို - ဝန်ခံမှု - တကယ့်ဘဝအတွင်းသို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက်လာရန်အတွက် အစ၊ ဝင်ပေါက် Point of entry ဖြစ်သည် ။ တစ်နည်းဆိုရသော် ဆင်ခြင်တုံတရား၏ အခန်းကဏ္ဍသည် အစဉ်အလာအရ ရှိနေသော စိတ်ကူးယဉ်ခြင်း အလေ့အပေါ် အနိုင်ယူသွားခြင်း ဖြစ်သည် ။

၁၄။ တွေ့ရှိခဲ့ရသည် ။ စာ ၂၃၊ ၂၅။

သို့ရာတွင် ‘မောင်’ သည် အစဉ်အလာ၏ စည်းရိုးအတွင်း အတ္တလွန်ကဲနေဆဲ ဖြစ်သည် ။ ဤ အတ္တလွန်ကဲမှုသဘောမှာ မိမိ အတ္တဘဝကို

သိမြင် လက်ခံထားသည့် သဘောမျိုး မဟုတ်။ လူ့အသိုက်အမြွှာအတွင်း တသီးတခြားစီ ရှိနေတတ်သော အတ္တဘဝကို လက်ခံရင်းဖြင့် မိမိနှင့် နှီး နွယ်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အခြားသော အတ္တဘဝတို့ ၏ ဖြစ်ရှိနေမှု ကို လက်ခံသော သဘောမဟုတ်။ ‘ဖြစ်သင့်ခြင်း’နှင့် ‘ဖြစ်နေခြင်း’ တို့ အပေါ် ရောထွေးပစ်ကာ ‘ငါ’ လုပ်ချင်သည် ‘ငါ’လုပ်သည် ၊ သို့မဟုတ် ‘ ငါ’ လုပ်နိုင်သည် ဟူသော အတ္တလွန်ကဲမှုသာ ဖြစ်သည် ။ Narcissism သဘောမျိုးသာ ဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့် လည်း ‘မောင့်ဘဝမှာ Choice ကို မရှိဘူး မေ’... ဟု ဆိုခဲ့သည် ။ စင်စစ် ‘မောင်’က ပေးခဲ့သော ဆင်ခြေ အစုံစုံတို့ သည် ‘မောင်’ လုပ်ချင်သည် တို့ ကို လုပ်ရန်၊ အခြား တစ်နည်း ‘မောင်’၏ ရွေးချယ်ခဲ့မှုအတွက် ပံ့ပိုးပေးရန် ဆင်ခြေများ သာ ဖြစ်လာသည် ။ ထို - ရွေးချယ်ခဲ့မှု - ဘဝ အပေါ် ‘မောင်’က အသိအမှတ်မ ပြုဘဲ (ယောက်ျားတစ်ယောက် သက်သက်အနေဖြင့် တစ်ဖက်သတ် ရွေး ချယ်မှုသာ ဖြစ်သည် ကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ) လုပ်သင့်သည် ဟု လက်ခံ ထားကာ ပြုလုပ်ခြင်းကို မေငြိမ်းက တင်ပြခဲ့သည် မှာ ကောင်းမွန်လှသ ည် ။ ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောဖြင့် ပြဆိုသည် ဟု ခေါ်လိုက ခေါ်နိုင်ပါသ ည် ။ အခြားတစ်ဖက်မှ ပြဆိုခြင်းဟု ဆိုနိုင်သည် ။ ‘မောင်’ ပေးသမျှ သော ဆင်ခြေနှင့် တောင်းဆိုမှုတို့ မှာ ကား အားနည်းလှကြောင်း ဆန့် ကျင်ဘက် အနေအထားမှ ပြခဲ့သည် ။

၁၅။ ယင်း။ စာ ၄၃ - ၄၄။

၁၆။ ယင်း။ စာ ၄၄။ ဤတွင် ကျွန်တော် သေသေချာချာ နား မလည်သောအကြောင်း တစ်ခု ရှိပါသည် ။ အချစ် ဆိုတာကိုက Romanticism ပဲဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်သည် ။ ဆိုလိုသည် မှာ အချစ်သည်

Romanticised လုပ်ထားခြင်း။ Romantic ဖြစ်ခြင်းဟု နားလည်လိုက်ပါသည် ။ နားမလည်ခြင်းမှာ ဘာသာစကား အသုံးအနှုန်းသာ ဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော် နားလည်မှု မှားခဲ့သော် ပြင်ကြစေလိုပါသည် ။

၁၇။ ယင်း။ စာ ၄၄။ ဤတွင် မူ Romanticism မှာ ဘာကို ဆိုလိုသည် ဟု ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါသည် ။

ယခုအခါ(ကာလ) တွင် မိန်းမတို့ မှာ ထားရာနေ၊ စေရာသွား ဘဝ၏ နေ့ရက်များကို ကျော်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ‘မေ’ တွင် လည်း ဆင်ခြေပြုရန် အကြောင်းများ ရှိခဲ့သည် ။ ထိုအတွက်လည်း ဆင်ခြေများ ပေးလာခဲ့သည် ။ ဤတွင် ၊ မေငြိမ်းက၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဇာတ်ကောင်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်၏ ၊ ဆင်ခြေများကို တင်ပြခဲ့ရင်း၊ သူ၏ ဆင်ခြင်ခြင်းစနစ်အတွင်းမှ ချစ်ခြင်းကို စိတ်ကူးယဉ်ဘဝအတွင်းမှ တကယ့်ဘဝအတွင်းသို့ ပြန်လည်သယ်ဆောင်လာခဲ့လေသည် ။ ‘မောင့်’ တွင် သာမညသာ ဖြစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သော ချစ်ခြင်းကို ‘မေ’၏ အဓိကကျနေသေးသော ချစ်ခြင်းဖြင့် အားပြိုင်ခဲ့သည် ။ ထို့နောက်၊ လူ (ဤတွင် ၊ ယောက်ျား / မိန်းမ ခွဲခြားခြင်းမရှိသော) ရွေးချယ်မှု တစ်ရပ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ‘မောင့်’ကို စွန့်ခဲ့တော့သည် ။ မေငြိမ်းသည် သူ၏ အရေးအသားဖြင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကသဘောဆောင်မှု၌ အခြေခံခဲ့သော ဆုံးဖြတ်မှုကို ပေါ်စေခဲ့သည် သာမက၊ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်နေခြင်းအတွင်းမှ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ တကယ့်ဘဝအတွင်းမှ ချစ်ခြင်းနှင့် စိတ်ကူးယဉ်ခြင်း အတွင်းမှ ချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ဖော်ထုတ်ပြခဲ့သည် ။ ဂျူးနှင့် မေငြိမ်းတို့ ၏ ဝတ္ထုနှစ်ပုဒ်စလုံးတွင် ၊ မိန်းမတို့ ၏ ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားခွင့်များ ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြသည် ။ မတူညီသော အချက်တစ်ခုမှာ ဂျူး၏ အဓိကဇာတ်ကောင်သည် အစမှ အဆုံးထိ

၊ အထက်စီးမှ ဦးဆောင်ကာ တင်ပြခဲ့သူဖြစ်ပြီး မေငြိမ်း၏ အဓိက ဇာတ်ကောင်မှာ သူ၏ အပြိုင်ဇာတ်ကောင်အား စောဒကတက်ခွင့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ခက်မာ၏ ဝတ္ထုတွင် မူ၊ အဓိကဇာတ်ကောင်များ အားလုံးကို တန်းတူရည်တူ (ဒက်ထိ ညီမျှလှနီးပါး) အခွင့်အရေးပေး၍ သူ၏ ဝတ္ထုတွင် ပါဝင်ပတ်သက်ခွင့် ပေးခဲ့လေသည်။ ။

၁၈။ ဤတွင် ‘မောင်’၏ မရှိဘူးဟု ဆိုသော Choice ကို ဆိုလိုသည်။ ။ စင်စစ် မရှိဘူးဟု လက်ခံထားခြင်းသည် ပင် ‘မောင်’၏ Choic
e တစ်ခု၊ တစ်မျိုးသာ ဖြစ်သည်။ ။

ခက်မာ၏ ‘မရင့်မီတော့ ပန်းနုရောင်’ ၁၉ တွင် ချစ်ခြင်း၏ လှပမှုကို ပြခဲ့သည်။ ။ ချစ်ခြင်း၏ တည်ရှိနေမှု - နေရာ - ကို ပြခဲ့သည်။ ။ ချစ်ခြင်းသည် လိင်ကွဲပြားမှုနှင့် သော်လည်းကောင်း၊ ပိုင်ဆိုင်လိုခြင်းနှင့် သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ်၊ ရာဂနှင့် ဆက်စပ်၍ သော်လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် ကိုယ်ကာယချင်း စက်ယှက်လိုမှုနှင့် သော်လည်းကောင်း တိုက်ရိုက်စပ်ဆိုင်ခြင်း မရှိသည် သာမက၊ မဓာနမကျကြောင်းကို၊ လှပစွာ ပြဆိုခဲ့သည်။ ။ ချစ်ခြင်းတွင် ၊ လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးချင်းစီ၏ ၊ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးအပေါ် အပြန်အလှန် တန်ဖိုးထားမှုက အရေးပါလှသည် ဖြစ်ရကား၊ ခက်မာ၏ ဝတ္ထုတွင် ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်တို့၏ အကြား၌ သာ ရှိခဲ့သည် ဟု ပြောစမှတ်ရှိခဲ့သော ချစ်ခြင်း၏ သဘောကို၊ ပြက်သိကာမျှသာ ပြဆိုခဲ့သည်။ ။

‘မျိုး’၊ ‘မလေး’နှင့် ‘မော်’တို့ သုံးဦးစလုံးမှာ မိန်းမများ ဖြစ်ကြသည်။ ။ သူတို့ အကြားရှိ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ကူညီခြင်း၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊

အနစ်နာခံလိုကြခြင်း စသည် များက ချစ်ခြင်း၏ သရုပ်ကို ပေါ်စေခဲ့သည်။ စာရေးသူက တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ချစ်ခြင်းအကြောင်းကို တိုက်ရိုက် မဖွင့်ဆိုခဲ့။ ဝတ္ထု ပြီးဆုံးသွားသောအခါ သူတို့ သုံးယောက်အကြားရှိ အနှောင်အတည်း တစ်ခုအတွင်းမှ ချစ်ခြင်းကို တွေ့လာရသည်။ ထိုအနှောင်အတည်းကပင်လျှင် သူတို့ ၏ အကြားမှ ချစ်ခြင်း၏ သဘောကို မြင်လာစေခဲ့သည် (တွေ့လာစေခဲ့သည်)။ ချစ်သူနှင့် အချစ်ခံရသူ၊ သို့မဟုတ် အချစ်ခံ အရာ တစ်စုံတစ်ရာတို့ ၏ အကြားမှ အပြန်အလှန် ဆက်နွှယ်နေမှုများမှာ ခက်မာ၏ ဝတ္ထုထဲတွင် သိသာနေသည်။ မိန်းမသားများ ၏ အတွင်းသဘောအားဖြင့် အပြန်အလှန် ဆက်နွှယ် အကျိုးပြုနေနိုင်မှုကို ဖော်ထုတ်ကာ နှီးနှောခြင်း၊ ရိုင်းပင်းခြင်းဖြင့် ရပ်တည်နိုင်သော (ရပ်တည်နိုင်ခွင့် ရှိသော) အခြေအနေတစ်ရပ်ကို သတိပေးလိုက်သည်။ မိန်းမတည်းဟူသော ဖြစ်နေရခြင်းအတွင်း မိန်းမတို့ သည် ၎င်းတို့ ဘာသာ ရပ်တည်နိုင်သည့် အနေအထား၊ အခြေအနေများကို ခက်မာ၏ အရေးအသားထဲတွင် တွေ့လာရသည်။ မိန်းမသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ဖော်ထုတ်မှု၊ သို့မဟုတ် မိန်းမတို့ ၏ ဖြစ်နေခြင်း အနေအထား၊ အခြေအနေများမှာ အခြားသူတို့ ၏ ဖော်ထုတ် တင်ပြပေးမှုတွင် တည်မှီနေရခြင်း မဟုတ်ကြောင်း တွေ့လာကြစေချင်သည်။

၁၉။ အရောင်များ နှင့် ကစားခြင်း။ စာ ၁၀၇ - ၂၀၀။

‘မျိုး’၊ ‘မလေး’နှင့် ‘မော်’တို့ မှာ ယနေ့များ ၏ နေ့စဉ်ဘဝထဲမှ မိန်းမများ ဖြစ်ကြသည်။ အလားတူပင် ဂျူး၊ မေငြိမ်းနှင့် မိုချာတို့ ၏ ဝတ္ထုများ ထဲက မိန်းမများ သည် လည်း တကယ့်ဘဝထဲက မိန်းမများ ဖြစ်

စံကြသည် ။ သူတို့ သည် နေ့စဉ်ဘဝအတွက် ရုန်းကန်ကြရသည် ။ ရုန်းကန်သင့်၍ ရုန်းကန်ရသူ ရှိသကဲ့သို့ မိန်းမတည်းဟူသော ဖြစ်နေရမှုကြောင့် အစဉ်တစိုက် အုပ်ထိန်းမှုခံနေခဲ့ရခြင်း အောက်မှ လွတ်မြောက်လိုသဖြင့် ရုန်းကန်ရသူလည်း ရှိသည် ။ ကာလတရား၏ ပြောင်းလဲနေခြင်းအတွင်း၌ ထိုရုန်းကန်မှုများ ပါဝင်ခဲ့သည် ။ ရုန်းကန်မှု အချိန်(ကာလ) ကြာမြင့်လာသောအခါ အသိ၊ အမြင်၊ အတွေ့အကြုံများ ... ပွားများ ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ရင့်ကျက်မှုများ ဖြစ်တည်လာရသည် ။ သို့အတွက် ယနေ့များ ၏ မိန်းမများ သည် အသိ/ သိမှုအပိုင်းတွင် ရင့်ကျက်စွာဖြင့် ပြောင်းလဲလာသည် ဟု ဆိုရပေမည်။ (ဆိုရန်၊ လက်ခံရန်လည်း အချိန်တန်ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ‘ဘိုလို တွေးရင်း ဖျာဝင်ခင်း’ များ လည်း ရှိနေပါဦးမည်။ ခြွင်းချက်မှာ နေရာတကာတွင် ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလော) ယနေ့များ ၏ မြန်မာမိန်းမ စာရေးသူများ လက်ခံ ကြည့်မြင်လာသော အမြင်များ တွင် ထိုထိုသော ရင့်ကျက်မှုများကို သိသာစွာ တွေ့လာရတတ်သည် ။ ဇာတ်ကောင်များမှာ ပင် လွန်ခဲ့သော နှစ်အစိတ်ခန့်က ထင်ရှားခဲ့သည့် မြန်မာ မိန်းမ စာရေးသူ အချို့ (ဗိုလ်ကတော်များ) ရေးသော ဇာတ်ကောင်များကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ချေ။ ထိုစဉ်ကမူ ကြည်ပြာရောင် ဖော့ဝမ်းဆက် ဝတ်၍ ဆယ်ရတီစုံ ပန်ကာ မြင်းချေးရောင် ကိုရိုလှကားကလေးထဲက ကြော့ကြော့ကလေး ဆင်းလာတတ်သော ရွှေတောင်ကြား၊ သို့မဟုတ် ဂိုလဒင်ဘယ်လီတွင် နေနေသော၊ ဒယ်ဒီ၊ မာမီသာ ခေါ်တတ်သော ဆေးကျောင်းသူ ဖြူဖြူချောချောကလေးများ အကြောင်းကိုသာ ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ခဲ့ရသည် သာ များ ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

‘ဆည်းလည်း များ ဖွဲ့’ ၂၀ ၏ အဓိက ဇာတ်ကောင်မှာ လည်း တကယ့် ဘဝထဲမှ ၊ မိန်းမတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည် ။ မအိ၏ ဘာသာစကား အသုံးအနှုန်းထဲတွင် ၊ မိန်းမတစ်ယောက်၏ နေရာကို၊ တောင်းဆိုနေကြောင်း သတိထားခဲ့မိပါသည် ။ လွန်ခဲ့သော ဆယ့်ငါးနှစ်၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်ခန့်က၊ ကျွန်တော် ဖတ်ခဲ့ဖူးသော ‘ပန်းမဲ့လိပ်ပြာ’ ၂၁ ဟူသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို သတိရမိသည် ။ ထိုဝတ္ထုမှာ ၊ ယနေ့များ ၏ အရေးအသားပုံစံနှင့် ရေးသားထားသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည် ။ ဆိုလိုသည် မှာ ၊ ခေတ်ရှေ့ပြေးဟု ကင်ပွန်းတပ်လေ့ရှိသော အရေးအသားမျိုးဟု ဆိုရမည်။ မြန်မာစာပေ ဝေဖန်ရေးဆရာများ ၊ ကျွမ်းကျင် နှစ်ပညာများကမူ၊ မော်ဒန်ဟု ခေါ်ကြမည် ထင်ပါသည် ။ မည်သို့သော၊ ကင်ပွန်းတပ်မင်္ဂလာ အောက်၌ အမည်မှ ညှိခေါ်ခဲ့ကြသည် ဖြစ်စေ (ကျွန်တော့်အနေဖြင့်) ဝတ္ထုကောင်းတစ်ခုဟု ဆိုချင်ပါသည် ။ ထိုဝတ္ထုတွင် ၊ အမေ (မိန်းမတစ်ဦး) က သမီး (အခြားသော မိန်းမတစ်ဦး) အပေါ် လွှမ်းမိုးထားမှုကို ပြခဲ့သည် ။ အပြိုင် ဖော်ထုတ် တင်ပြထားမှု တစ်ရပ်မှာ ၊ ကဗျာဆရာက လေးနှင့် ၊ သမီးဖြစ်သူတို့ အကြားမှ ဆက်ဆံရေးဖြစ်သည် ။ ဤတွင် ၊ မအိက တကယ့်ဘဝကို Romanticised လုပ်မပစ်ဘဲ၊ တကယ့်ဘဝအတွင်းသို့ Romanticism ကို ဆွဲသွင်းလာခဲ့သည် ဟု ဆိုရပေမည်။ ဝတ္ထုကို တင်ပြ ဖော်ထုတ်သူမှာ သမီးဖြစ်ပြီး သူ၏ ဖြစ်စဉ်များကို လှပစွာ တင်ပြ ဖော်ထုတ်နေစဉ်မှာ ပင် သူ၏ တောင်းဆိုမှုများ ပါဝင်လာသည် ။ တောင်းဆိုသံကို ကြားလာရသည် ။ အဓိက၊ (ကျွန်တော် မှတ်မိနေသော) အချက်တစ်ခုမှာ ၊ သမီးဖြစ်သူကို စောင့်ကြည့်နေသော၊ အဖေနှင့် အမေတို့ အားကို သမီးဖြစ်သူက ‘ဖြစ်နိုင်လျှင်’ ၂၂ ပြန်မလာတော့ဘူးဟု အော်ပြောလိုက်လိုသည် ဟူသောအချက် ဖြစ်သည် ။ ဤသ

ည် မှာ ၊ မိန်းမ စာရေးသူတစ်ဦး၏ တောင်းဆိုမှုတစ်ရပ်သာမက၊ သူ ပါဝင် ပတ်သက်နေရသော လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှ အိပ်မောကျနေခဲ့ကုန်သော၊ တစ်သက် စောနေသည့် မျိုးဆက်ဟောင်းကြီးတို့ အား၊ သတိပေးခြင်း တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည် ။

၂၀။ မအိ၊ ဆည်းလည်း များ ဖွဲ့၊ မဟေသီမဂဇင်း၊ အမှတ် ၁၄၉၊ ဧပြီလ၊ ၁၉၉၇။

တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာ ခင်မောင်မြင့်။ ထုတ်ဝေသူ ဦးစောမြင့်။ ရန်ကုန်။ စာ ၁၆၆ - ၇၁။

၂၁။ ၁၉၈၀ - ၈၁ - ၈၂ ခန့်က ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော့်လက်ဝယ် မရှိ၍ အတိအကျ မပြောနိုင်ပါ။ ရှုမဝတွင် ဟု ထင်ပါသည် ။

နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်နှီးပါးမျှ ကြာ လာပြီဖြစ်သော်လည်း မအိသည် မိန်းမတစ်ယောက်၏ နေရာကို ပြဆိုဆဲ၊ တောင်းဆိုဆဲ ဖြစ်သည် ။ သူ၏ ဟန်အတိုင်း (ဤတွင် ကဗျာဆရာ ဖြစ်နေခြင်းနှင့် ဖြစ်နေခဲ့ခြင်းတို့ မှာ သူ၏ ဟန်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သော ကျောထောက်နောက်ခံတစ်ခု ဖြစ်နေသည် ကို အသိအမှတ် ပြုရပါမည်) နေ့စဉ်ဘဝအတွင်းသို့ Romanticism ကို ဆွဲယူလာခဲ့သော်လည်း မိန်းမတစ်ယောက်၏ တကယ့်ဘဝအတွင်းမှ လွတ်ထွက်မသွားခဲ့။ ဝတ္ထု၏ တည်ရာမှာ လည်း နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ ပင် ဖြစ်ခဲ့သည် ။ ဤဝတ္ထုတွင် မူ အဓိကဇာတ်ကောင် (ဤတွင် ဝတ္ထုထဲက မအိဟု လက်ခံထားရပါမည်) သည် မိန်းမတစ်ယောက်၏ ဖြစ်နေခြင်းအတွင်းမှ သမီး / ဇနီး / မိခင်ဟူသော မိန်းမတစ်ယောက်သာ ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည့် ဘဝများကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သူအဖြစ်မှ ရပ်တည်၍ ဝတ္ထုကို တင်ပြ

ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ ။

ဝတ္ထုမှာ ကဗျာနှစ်ပုဒ်ပေါ်ခံစား၍ ရေးသည် ဟု ဆိုထားသော်လည်း ဝတ္ထုရေးသူက သယ်ဆောင်သွားသော ခရီးတာ (ကာလနှင့် အာကာသ နှစ်ခုစလုံး) မှာ ဝေးလှသည်။ မအိက သူ သွားခဲ့သော ခရီးထဲမှာ သူ၏ အတွေ့အကြုံတို့ ကို ပြန်လည် တင်ပြလာသည်။ သို့အတွက် သူ၏ တင်ပြဖော်ထုတ်မှုတို့ မှာ သူ၏ ပုဂ္ဂလိက အတွေ့အကြုံ၊ ခံစားချက်များ မှ အပ အခြား မဟုတ်တော့။ သူ၏ အတွေ့အကြုံ၊ သိမှတ်ခံစားမှု စသည် များကို ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖြစ်လာစေသည်။ ဝတ္ထု၏ အဓိကဇာတ်ကောင်က ဖော်ထုတ် တင်ပြခြင်းများ ပြုနိုင်ရန်အတွက် အခြားသော ဇာတ်ကောင်များ ၊ ဥပမာ စာရေးဆရာများ ၊ ကိုတင်မြင့်၊ အဖေ ... စသည် ဖြင့် ထည့်ထားခဲ့သော်လည်း ဝတ္ထုကိုရေးသူ ကိုယ်တိုင် ဝတ္ထုတွင် ပါဝင်ပတ်သက်ကာ ရယူထားသော ရှုထောင့်၊ ဘာသာစကား အသုံးအနှုန်း စသည် များကြောင့် ဝတ္ထုတစ်ခုလုံးတွင် အဓိကဇာတ်ကောင်က အထက်စီးမှ သာ တင်ပြသွားခဲ့တော့သည်။ သမီးတစ်ယောက်၊ ဇနီးတစ်ယောက်၊ မိခင်တစ်ယောက်အဖြစ် ပြောချင်သော (နှင့် ပြောခဲ့သော) စကားများကို ထိန်းသိမ်း၍ ပြောပြခဲ့သော်လည်း အဓိကအပြောခံရသူများ ဖြစ်သည်။ အဖေနှင့် ကိုတင်မြင့်တို့ မှာ ပြန်ပြောခွင့်၊ ချေပခွင့် မရခဲ့ကြ။ သို့အတွက်ကြောင့် လည်း မိန်းမ စာရေးသူတစ်ဦး၏ အင်အားပါသော တင်ပြချက်၊ တောင်းခံချက်များ ပေါ်လွင်လာခဲ့တော့သည်။ ။

၂၂။ ဤတွင် ‘ ဖြစ်နိုင်လျှင် ’ ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို မအိ အရေးအသားထဲတွင် ပါခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော် အမှတ်ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ အကယ်

၍ ကျွန်တော်၏ အမှတ်အသား မှားခဲ့သည် ရှိသော် မအိကိုသော်လည်း
ကောင်း၊ စာဖတ်သူများကို သော်လည်းကောင်း ကျွန်တော် တောင်းပန်
ပါသည်။ ။ ထို့ပြင် ဤတွင် ထောက်ပြခဲ့သော အချက်ကိုပါ အသိအမှတ်
မပြုစေလိုတော့ပါ။

သမီး / ဇနီး / မိခင် စသည့် ဘဝများကို ပိုင်ဆိုင်ထားခဲ့သည့် မိန်းမ
တစ်ယောက်၏ ဖြစ်နေခြင်းအတွင်းမှ ပင် ကဗျာကို နှစ်ခြိုက်သူ၊
ကဗျာရေးသူ စသည့် ဘဝများကိုလည်း ဝတ္ထု၏ အဓိကဇာတ်ကောင်က
ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရာ ပျောက်ဆုံးနေတတ်သော သူ၏ ဖြစ်နေခြင်းမှာ အရေးအ
သားထဲ၌ ပေါ်လာတော့သည်။ ။

... ကျွန်မ ... ကျွန်မ ... ကဗျာတွေဖွဲ့ရင်း အသက်ရှူနေတဲ့ ကျွန်မ
။ ကဗျာ မရေးနိုင်လောက်အောင် ဗျာများ ခဲ့ရပုံတွေ။ အချိန်မီ အိမ်ပြ
န်ရောက်ရန်နှင့် ကျမ်းကိုင်ပြီး စိတ်လို လက်ရ အစစ်ခံရန် ကျွန်မအား
အချိန်တစ်ခု ပေးပါ။ ဘယ်သူ့ဆီ တောင်းရလိမ့်မလဲ။ ဘယ် ... သူ့ ...
ဆီ ... မှာ ...။ ၂၃

၂၃။ မဟေသီ၊ အမှတ် ၁၄၉၊ စာ ၁၇၀။

စင်စစ်၊ မိန်းမတစ်ယောက်၏ ဖြစ်နေခြင်းအတွင်းမှ ၊ နေ့စဉ်ဘဝတွ
င် တိုက်ဆိုင်/ ရင်ဆိုင်နေရသည့် မလွယ်ကူလှသော အခြားသော ဖြစ်ရှိ
နေခြင်းများ နှင့် ဆက်စပ်နေမှုကိုပါ တင်ပြခဲ့လေသည်။ ။ ထိုသို့ ပြဆိုနိုင်
ခဲ့ခြင်းဖြင့်လည်း ၊ တကယ့်ဘဝထဲမှ မိန်းမတို့ ၏ နေရာကို ပြနိုင်လာခဲ့

သည် ။ တကယ့်ဘဝထဲမှ မိန်းမ၏ ဘဝကို ဖော်ထုတ်လာခြင်းဖြင့်လည်း စိတ်ကူးဖြင့် တည်ဆောက်ထားခဲ့သော၊ အစဉ်အလာ မိန်းမတို့ ၏ ပုံရိပ်ကို ငြင်းပယ်လိုက်သကဲ့သို့ ချေဖျက်၍ လည်း ပစ်လိုက်သည် ။ တကယ့်ဘဝထဲက မိန်းမတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် မိန်းမတို့ ၏ ‘ချစ်ခြင်း’ ဆိုသည်မှာ မည်သည့် ၊ မည်သို့ ဆိုသည် ကို၊ အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြခဲ့ခြင်း မရှိဘဲ ပေါ်လွင်လာစေခဲ့တော့သည် ။

(၅)

ဤစာကို အဆုံးမသတ်မီတွင် ၊ အရွန်ဒါတီရိုင်း၏ ဝတ္ထုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျဉ်းမျှ ဆွေးနွေးလိုသည် ။ သူ၏ ဝတ္ထုမှာ ၊ အိန္ဒိယပြည် ကေရာလာ ပြည်နယ်ကို အခြေပြု၍ ရေးသားခဲ့သောဝတ္ထု ဖြစ်သည် ။ ထို - ကေရာလာပြည်နယ် - တွင် မကွ်(စ)ဝါဒီတို့ ၊ အနည်းဆုံး ဆယ်စုနှစ် သုံးခုခန့် ဩဇာရှိခဲ့ပြီး၊ အသုံးလုံး ကြေသူတို့ မှာ ကိုးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းခန့် ရှိခဲ့လေသည် ။ သို့အတွက်၊ အခြားသော ပြည်နယ်များ ၊ ဥပမာ၊ မဒဒရာပရာဒက်(ရှ)ကဲ့သို့သော ပြည်နယ်နှင့် ယှဉ်လျှင်၊ ပညာတတ် များ ၍ တိုးတက်သော အရပ်တစ်ခုဟု ဆိုနိုင်သည် ။ ကာလတရားကြီး၏ ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ်အတွင်း အထိုက်အလျောက် ပြောင်းလဲမှုရှိခဲ့သည့် အရပ်ဟု ဆိုရမည်။ ရိုင်းသည် ၊ သူ၏ ဝတ္ထုထဲတွင် ၊ ထင်သာမြင်သာအောင် ဖော်ထုတ်ခဲ့သော အကြောင်းတစ်ရပ်မှာ ‘ပြုပြင် ပြောင်းလဲခဲ့မှုများ အတွင်း ရဲတင်းစွာ (သိသာ ထင်ရှားစွာ) ဖော်ထုတ်ကာ ဆန်းစစ်ခဲ့ကြခြင်း မရှိသော (ပြန်လည် စိစစ် လေ့လာ ပြုပြင်ထိန်းကျောင်းမှု ကင်းပသည့်) ဇာတ်အနိမ့် အမြင့် ခွဲခြားခဲ့ခြင်း ပြဿနာ’၊ ဖြစ်သည် ။

ရိုင်း၏ အရေးအသားကိုလည်းကောင်း၊ စာကြောင်း၊ ဝါကျ တည်

ဆောက်ပုံများကို လည်းကောင်း ဝေဖန်လိုက ဝေဖန်နိုင်ကြပါသည်။ ။

ဤ - အရေးအသား - တွင် တင်ပြလိုသည် မှာ ၊ မိန်းမတစ်ယောက်က တင်ပြ ဖော်ထုတ်လာသော အကြောင်းရပ်များ အကြောင်းသာ ဖြစ်သည်။ ။ မိန်းမစာရေးသူ တစ်ယောက်အနေဖြင့် တင်ပြ ဖော်ထုတ်ရဲလာသော အကြောင်းရပ်များ အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ။ ထိုအကြောင်းရပ်တို့ မှာ ၎င်းတို့ ပါဝင်ပတ်သက်နေသော၊ သို့မဟုတ်၊ နေခဲ့သော၊ လူ့အသိုက်အမြုံအတွင်းမှ အကြောင်းရပ်များ ...။ ထိုလူ့အသိုက်အမြုံအတွင်း၌ ပြန်လည် ဆန်းစစ်ခြင်းမပြုဘဲ ထားရှိခဲ့သော တစ်ဖက်သတ် အမြင်တို့ ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော အကြောင်းရပ်များ နှင့် (အထူးသဖြင့်) မိန်းမတို့ ၏ အမြင်ဘက်မှ (ဆိုလိုသည် မှာ ယောက်ျား မဟုတ်သော်လည်း အခြားသော ‘လူ’ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ဖြစ်နေရခြင်းအတွင်းမှ) ရှုမြင်ကာ တင်ပြ ဖော်ထုတ်လာကြသော အမြင်များ ဖြစ်သည်။ ။ လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ လူ့အသိုက်အမြုံ အတွင်း၌ ကာလနှင့် အာကာသ (နေရာဒေသ) ကို မှီတွဲကာ ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းနှင့် ပြောင်းလဲနေခြင်း။ ယဉ်ကျေးမှု ကူးလူးဆက်ဆံမှုအတွင်း၌ ပျံ့နှံ့ စိမ့်ဝင်နေသောနှင့် စိမ့်ဝင်နေခဲ့သော လူမှုရေးပုံစံများ ဖြစ်သည်။ ။

ဤတွင် ၊ ရိုင်း၏ အရေးအသားကိုသာ မဟုတ်၊ မြန်မာမိန်းမစာရေးသူတို့ ၏ အရေးအသားကိုပါ ရေးသားတင်ပြ ဖော်ထုတ်လာခြင်းဖြင့်၊ မိန်းမ စာရေးသူတို့ သည် ၊ ငြင်းပယ်ထားခြင်း မဟုတ်သော်လည်း ၊ အသိအမှတ်ပြုခံရခြင်း နည်းပါးခဲ့သော မိန်းမတို့ ၏ နေရာ (တစ်နေရာ) မှ ၊ အမြင်များကို တင်ပြလာနိုင်ကြသည်။ ။

မိန်းမ စာရေးသူတို့ ၏ တင်ပြ ဖော်ထုတ်လာမှုများ တွင် ငြင်းဆိုရန် မလွယ်တော့သည် လူ့အသိုက်အမြုံအတွင်းမှ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်နေခဲ့သည့် အကြောင်းများ ပါဝင်လာခဲ့သည် မှာ ကြီးမားသော အားထုတ်မှုတစ်ရပ်ဟု ဆိုရတော့မည်။ ဤတွင် တလွဲဆံပင်ကောင်းကာ အန

က်ယူ မလွဲကြစေလိုပါ။ သူတို့ ၏ အားထုတ်မှုကို ‘ပွဲလန့် ဖျာခင်း’ ဝါဒီတို့ ၏ အမြင်များ နှင့် ရောထွေးမပစ်စေလိုပါ။ ‘ပွဲလန့် ဖျာခင်း’ ဝါဒီတို့ အဖို့ မှာ မူ ရှိရင်းစွဲ အတွေးအခေါ်၊ စံ စသည် များ အတွင်းသို့ လိုက်လျောညီထွေမှု ရှိသည် ဖြစ်စေ၊ မရှိသည် ဖြစ်စေ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားကိုသာ ကြည့်၍ လက်ဖျစ် တစ်တွက်အတွင်းမှာ ပင် ရသည့် အခွင့်အရေးကို ယူကာ (သုံးကာ) မိမိ လက်ခံထားသော အယူအဆ (ဤတွင် အခြေခံ အမြင် အားဖြင့် မတူညီသည့် အနောက်တိုင်းအမြင်၊ အယူအဆ၊ လုပ်ထုံး စသည် များ) ကို အဓမ္မ သွတ်သွင်းနိုင်ရန် အားထုတ်ကြခြင်း ဖြစ်သည် ။ အရှေ့နှင့် အနောက်တို့ ၏ တစ်ထပ်တည်းကျရန် မတူညီသည့် တန်ဖိုးထားမှုများကို အဓမ္မ တူညီရန် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် အရှေ့၏ ဂုဏ်ကို သေးသိမ်အောင် ပြုကျင့်ရင်း မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား (ဤတွင် လူမှုရေးထက် နိုင်ငံရေး ဖြစ်ပေါ်စေသော အကျိုးစီးပွားနှင့် အကျိုးဆက်များ) ကို ရယူရန် ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်သည် ။ တစ်နည်း ဆိုရပြန်သော် မိမိ သိမှတ်ယုံကြည်မှု၊ လက်ခံထားရှိမှုတို့ အား တင်ပြခြင်း ပြုရုံသာမက အခြားသူများ အတွင်းသို့ သွတ်သွင်းနိုင်ရန် အားထုတ်ကာ မြွေကို ကြိုးဟု မြင်လာစေချင်သော အားထုတ်မှုမျိုးပင် ဖြစ်သည် ။

မြန်မာ မိန်းမ စာရေးသူများ ၏ အားထုတ်မှုမှာ မူ လူ့အသိုက်အမြို့၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အသုံးချ၍ မိမိတို့ ၏ အကျိုးစီးပွားကို ဖန်တီးသည် မဟုတ်။ ပြောင်းလဲနေခဲ့သော လူမှုရေးဘဝအတွင်းမှ အမြင်များကို မိန်းမများ အနေဖြင့် ရှုမြင်တင်ပြ ဖော်ထုတ်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည် ။ ပြောင်းလဲနေသော၊ သို့မဟုတ် ပြောင်းလဲနေခဲ့ပြီးဖြစ်သော လူမှုဆက်သွယ်ရေး ပုံစံ / အမြင်ကို ဖွင့်ဟပြနိုင်ခဲ့ကြသဖြင့်လည်း ပြောင်းလဲနေခြင်းများကို လျစ်လျူရှု မထားနိုင်ကြောင်း သတိပေးခဲ့ကြသည် ။ သို့အတွက်လည်း ယခုအခါ မိန်းမများကို ပိုမို နားလည်လာရသည် ။ မိန်းမတို့ ၏ သိမှတ်ခံ

စားမှုကို ပိုမို၍ အသိအမှတ်ပြု လက်ခံလာနိုင်ကြသည်။ ။ ချစ်ခြင်း အစရှိသော နေ့စဉ် လူမှုဆက်ဆံရေး ဘဝအတွင်းမှ အကြောင်းရပ်တို့ မှာ ယောက်ျား၊ မိန်းမဟူသော ကန့်သတ်ထားမှု၌ တည်သည် မဟုတ်ဘဲ ‘လူ’ ၌သာ တည်သည့် သဘော ပေါ်လွင်လာခဲ့ရသည်။ ။ ဖော်ထုတ် တင်ပြမှု နည်းခဲ့သဖြင့် တစ်ဖက်သတ် ရှုမြင်ခဲ့ကြသော အမြင်များ စွာတို့ မှာ ဆားရှိ နွားရ သဘော၌ သာ မတည်တော့။ စာဖတ်သူတို့ ၏ အမြင်တို့ မှာ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအထိ ချဲ့လိုက ချဲ့နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ။ သို့အတွက် မြန်မာ မိန်းမ စာရေးသူတို့ ၏ အားထုတ်မှုကို အသိအမှတ်မပြုဘဲ ထား၍ မရနိုင်တော့။ ဆိတ်စာကလေးမျှပင် သံသယရှိရန် မလိုတော့သော တန်ဖိုး တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီ။

စာကိုယ်စာရင်းနောက်၊ အမှာ

၁။ ဤအရေးအသားတွင် လက်ဝယ်ရှိနေသော စာအုပ်အချို့မှ အရေးအသားများကိုသာ ထုတ်ဖော် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ ။ အကြောင်းသင့်သဖြင့် ဖတ်ရှုခဲ့ရသော မဂ္ဂဇင်း ဝတ္ထုတချို့တွင် လည်း ပြောင်းလဲနေခဲ့သော မြန်မာ မိန်းမ စာရေးသူတို့ ၏ အရေးအသားများကို သတိထားခဲ့မိပါသည်။ ။ သို့ရာတွင် မဂ္ဂဇင်းများ လက်ဝယ် မရှိသည် သာမက လက်လှမ်းမမီနိုင်၍ ဤတွင် အထောက်အထား ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

၂။ ဤအရေးအသားကို ရေးသားရာတွင် စနစ်တကျ မဟုတ်သော်လည်း အမှီပြု လေ့လာခဲ့ရသော စာအုပ်စာတမ်းများ ရှိပါသည်။ ။ တိုးပွားလိုသူတို့ ဖတ်ရှု လေ့လာနိုင်ရန် အလို့ငှာ အောက်တွင် ဖော်ပြလို

ကံပါသည်။ ။

de Lauretis, Teresa. Alice Doesn't : Feminism, Semiotics, Cinema, Indiana

University Press, Bloomington, Ind, 1984.

Technologies of Gender : Essays on Theory, Film, and Fiction, Indiana

University Press, Bloomington, London. 1988.

Trinh T. Minh-ha. Woman, Native, Other : Writing Postcoloniality and Feminism. Indiana University Press, Bloomington, Ind . 1989.

When the Moon Waxes Red: Representation, Gender and Cultural Politics, Routledge, London and New York, 1991.
